



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 1180/2015**  
**20.01.2016. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ј., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Д.Т., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 742/15 од 30.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2016. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адв. Д.Т., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 742/15 од 30.09.2015. године.

**Образложење**

Пресудом Вишег суда у Панчеву 1К бр. 83/14 од 01.06.2015. године С.Ј. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ а окривљена М.Д. због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога помагањем из члана 246. став 1. у вези члана 35. КЗ и осуђени и то С.Ј. на казну затвора у трајању од пет година, а окривљена М.Д. на казну затвора у трајању од три године у које им је сваком понаособ урачунато време проведено у притвору почев од 23.07.2014. године од 20.00 часова када су лишени слободе па надаље. Истом пресудом окривљенима је на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 3. у вези члана 425а став 5. и 6. ЗКП продужен притвор одређен решењем судије за претходни поступак Кпп 29/14 од 24.07.2014. године, последњи пут продужен решењем Вишег суда у Панчеву Кв бр. 151/15 од 13.05.2015. године, до упућивања окривљених у завод за извршење кривичних санкција односно извршење мере безбедности али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу одредбе члана 78, 79, 80, 83. КЗ у вези члана 533. ЗКП окривљенима је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се

извршити у заводу за извршење казне или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем али не дуже од три године, с`тим да се време проведено у установи за лечење окривљенима урачунава у казне затвора.

Од окривљеног С.Ј. је на основу одредбе члана 246. став 7. КЗ одузета опојна дрога хероин у количини од 22,82 грама нето масе. Окривљенима су враћени привремено одузети предмети а према потврди ПУ Панчево од 23.07.2014. године. На основу одредбе члана 261. у вези члана 264. став 1. ЗКП окривљени С.Ј. је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 48.625,98 динара, и судски паушал у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је окривљена М.Д. ослобођена плаћања трошкова кривичног поступка у смислу одредбе члана 264. став 4. у вези члана 261. ЗКП. Утврђени су и трошкови одбране окривљене М.Д. и одлучено да се браниоцу окривљене по службеној дужности исплате из буџетских средстава суда трошкови у износу од 60.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 742/15 од 30.09.2015. године делимично су усвојене жалбе окривљеног и његовог браниоца а првостепена пресуда у односу на окривљеног С.Ј. преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног С.Ј. због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим применом члана 4, члана 42, 45. и 54. КЗ осудио на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 23.07.2014. године па до упућивања у установу за извршење кривичних санкција а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у пресуди, док су у осталом делу жалбе окривљеног и његовог браниоца као и жалба браниоца окривљене М.Д. одбијене као неосноване а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 742/15 од 30.09.2015. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Ј., адв. Д.Т., без истицања посебних законских разлога, са предлогом „да се подигне захтев за заштиту законитости“.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., па је по оцени навода нашао, да захтев нема прописан садржај.

Чланом 484. ЗКП, који одређује обавезан садржај захтева за заштиту законитости, прописано је да се у захтеву мора навести разлог за његово подношење у члану 485. став 1. ЗКП, с`тим да се у случају из члана 485. став 2. тачка 2) и 3) тог законика мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Према одредбама члана 485. став 1. тачка 1) до 3) ЗКП захтев за заштиту законитости може се поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон (тачка 1) или примењен закон за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима (тачка 2) или повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног или другог учесника у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног С.Ј., као разлог за подношење захтева наведена је повреда закона.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда законика које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и - или апелационим судом.

Када је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), одлука против које је захтев поднет или поступак који јој је претходио, испитују се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да у случају када конкретна повреда закона није опредељена само на основу образложења захтева процењује коју је конкретно повреду законика бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, због повреде закона, није определио конкретну повреду закона која је учињена у поступку пред првостепеним и другостепеним судом, то по налажењу Врховног касационог суда, захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП), и као такав је, у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одбачен.

Бранилац окривљеног С.Ј. у образложењу захтева наводи да је правноснажном одлуком повређено право окривљеног на једнаку заштиту права пред судовима из члана 32. став 1. Устава Републике Србије, те да је повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног у поступку који је зајемчен Уставом Републике Србије или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода.

Када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или ускраћивања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП), која су зајемчена Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и сходно одредби члана 484. ЗКП-а, таква одлука мора бити достављена уз захтев.

Како бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то по налажењу Врховног касационог суда захтев за заштиту законитости којим се другостепена пресуда побија, из разлога прописаних чланом 485. став 1. тачка 3. ЗКП, нема прописан садржај (члан 484. ЗКП-а), те је као такав у смислу члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП, морао бити одбачен.

Надаље, у образложењу захтева бранилац окривљеног указује и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а затим полемиче и са оценом изведених доказа, што по оцени Врховног касационог суда представља недозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости окривљеном односно његовом браниоцу у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због чега је захтев браниоца у том делу одбачен као недозвољен а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Имајући у виду да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости предлаже „да се подигне захтев за заштиту законитости“ то Врховни касациони суд указује да окривљени има могућност да Републичком јавном тужиоцу поднесе иницијативу за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а и члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП-а, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,  
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Невенка Важић, с.р.**